

تاریخ تصویب : ۱۳۸۶/۰۶/۰۵

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت

جناب آقای دکتر

محمود احمدی نژاد

رئیس محترم جمهوری اسلامی ایران

عطف به نامه شماره ۱۷۴۷۲/۳۶۹۴۹ مورخ ۹/۲/۱۳۸۶ دراجراء اصل یکصدویست و سوم (۱۲۳) قانون اساسی جمهوری اسلامی ایران قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت که به مجلس شورای اسلامی تقدیم گردیده بود، با تصویب در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ ۵/۶/۱۳۸۶ و تأیید شورای محترم نگهبان به پیوست ارسال می گردد.

غلامعلی حدادعادل

رئیس مجلس شورای اسلامی

قانون موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت ماده واحده - موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت مشتمل بر یکمقدمه و (۱۳) ماده به شرح پیوست تصویب و اجازه مبادله اسناد داده می شود.

تبصره- ارجاع اختلافات موضوع مواد (۹) و (۱۰) این موافقتنامه به داوری توسط دولت جمهوری اسلامی ایران منوط به رعایت قوانین و مقررات مربوط است.

بسم الله الرحمن الرحيم

موافقتنامه تشویق و حمایت متقابل از سرمایه گذاری بین دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت دولت جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت (که از این پس «طرفهای متعاقد» نامیده می شوند) ، با علاقمندی به ایجاد شرایط مناسب برای توسعه همکاری اقتصادی بین آنها و به ویژه برای سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمروی

طرف متعاقد دیگر، با تأیید این که تشویق و حمایت متقابل از این سرمایه‌گذارها موجب جریان فعالیت تجاری و افزایش رفاه دو طرف متعاقد می‌گردد، به شرح زیر توافق نمودند؛

ماده ۱ - تعاریف از نظر این موافقتنامه :

۱- اصطلاح «سرمایه‌گذاری» به معنی هر نوع مال، دارایی یا حقوق مربوط به آنها است که توسط سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر طبق قوانین و مقررات طرف متعاقد دیگر به کار گرفته شود و در برگیرنده دارایی یا حقی مشتمل بر یا به شکل زیر باشد: الف) اموال منقول و غیر منقول و هر نوع حقوق مالکیت از قبیل اجاره، رهن، حق حبس وثیقه، ب) سهام، سهم الشرکه یا هر نوع مشارکت در شرکتها، و سایر بدهیها و وامها و اوراق قرضه که توسط هر یک از سرمایه‌گذاران یک طرف متعاقد منتشر می‌شود، پ) ادعا نسبت به پول یا سایر دریافتیها به موجب قراردادی که دارای ارزش اقتصادی می‌باشد، ت) حقوق مالکیت فکری، از جمله، اما نه محدود به، علائم تجاری، حق اختراع، طرحها و نمونه‌های صنعتی و فرآیندهای فنی، دانش فنی، اسرار تجاری، اسامی تجاری و حسن شهرت. اصطلاح «سرمایه‌گذاری» در مورد «عواید» حاصله به منظور سرمایه‌گذاری مجدد و مبالغ حاصل از «تصفیه» که این اصطلاحات از این پس تعریف می‌گردند نیز اعمال خواهد شد.

هرگونه تغییر در شکل سرمایه‌گذاری یا سرمایه‌گذاری مجدد داراییها یا حقوق تا زمانی که مورد تأیید مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر باشد تأثیری در طبقه‌بندی آنها به عنوان سرمایه‌گذاری نخواهد داشت. ۲- اصطلاح «سرمایه‌گذار» در رابطه با یک طرف متعاقد اطلاق می‌شود به:

الف) اشخاص حقیقی که تابعیت آن طرف متعاقد را به موجب قوانین حاکم آن دارد. ب) اشخاص حقوقی که به موجب قوانین و مقررات آن طرف متعاقد تأسیس یا تشکیل شده باشند، نظیر شرکتها، مؤسسات، صندوقهای توسعه، کارگزاریها، بنیادها، نهادهای قانونی، مقامات و شرکتهای دولتی. ۳- اصطلاح «عواید» به معنی وجوهی است که از سرمایه‌گذاری حاصل شده باشد، فارغ از نحوه پرداخت آنها، و به ویژه، اما نه منحصرأ شامل سود حاصل از سرمایه‌گذاری، سود تسهیلات مالی، عایدات سرمایه‌ای، سود سهام، حق الامتیاز، حق مدیریت، کمک فنی یا سایر پرداختها یا کارمزدها، و پرداختهای غیر نقدی. ۴- اصطلاح «تصفیه» به معنی هر نوع فروش انجام شده برای واگذاری تمام یا بخشی از سرمایه‌گذاری خواهد بود. ۵- اصطلاح قلمرو: فقط از نظر این موافقتنامه، دامنه شمول این موافقتنامه قلمروهای جمهوری اسلامی ایران و دولت کویت خواهد بود که هر یک از طرفهای متعاقد بر آن حقوق حاکمیت و صلاحیت را بر اساس حقوق بین‌الملل اعمال می‌کند. ۶- اصطلاح «ارزی» که آزادانه قابل تبدیل باشد» به معنی هر نوع ارزی است که

صندوق بین‌المللی پول، هر چند وقت یک‌بار، به عنوان ارزی که آزادانه قابل استفاده باشد به موجب مواد موافقتنامه صندوق بین‌المللی پول و هر اصلاحیه آن تعیین می‌کند.

۷- اصلاح «بدون تأخیر» به معنی مدت زمانی است که قاعدتاً برای تکمیل تشریفات انتقال پرداختها لازم است. مدت مزبور از تاریخ تسلیم کلیه مدارک مورد نیاز شروع خواهد شد و به هیچ دلیل از دو ماه تجاوز نخواهد کرد. ماده ۲- تشویق و پذیرش سرمایه‌گذاری

۱- هر طرف متعهد در قلمرو و طبق قوانین و مقررات حاکم خود، سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران طرف متعهد دیگر را پذیرش و تشویق خواهد کرد.

۲- هر طرف متعهد، در مورد سرمایه‌گذاریهای پذیرفته شده در قلمرو خود، کلیه مجوزها، موافقتها، مصوبه‌ها، پروانه‌ها و اختیارنامه‌های لازم را جهت تحقق این سرمایه‌گذاریهای در حدود و براساس شرایطی که ممکن است طبق قوانین و مقررات آن تعیین شود اعطاء خواهد کرد.

۳- طرفهای متعهد می‌توانند به نحوی که مناسب بدانند جهت تشویق و تسهیل فرصتهای سرمایه‌گذاری در قلمروهای مربوطه خود با یکدیگر مشورت نمایند.

۴- هر طرف متعهد، با در نظر گرفتن قوانین و مقررات خود در رابطه با ورود، اقامت و کار اشخاص حقیقی، درخواستهای ورود، اقامت موقت و کار کارکنان کلیدی از جمله اشخاص رده بالای مدیریتی و فنی را که به منظور سرمایه‌گذاری در قلمرو آن استخدام شده‌اند با نظر مساعد مورد بررسی قرار خواهد داد. بستگان درجه یک کارکنان کلیدی مزبور نیز از رفتاری مشابه در رابطه با ورود و اقامت موقت در قلمرو طرف متعهد سرمایه‌پذیر برخوردار خواهند شد. ۵- هر زمان که کالاها یا اشخاص مرتبط با یک سرمایه‌گذاری می‌باید نقل و انتقال شوند، هر یک از طرفهای متعهد تا حدی که قوانین و مقررات مربوط آن اجازه می‌دهد انجام این نقل و انتقال را توسط شرکتهای طرف متعهد دیگر اجازه خواهد داد. ماده ۳- تشویق و رفتار نسبت به سرمایه‌گذاری ۱- سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران هر طرف متعهد در هر زمان از رفتار منصفانه و عادلانه و از حمایت و امنیت کامل در قلمرو طرف متعهد دیگر به نحوی که مطابق با اصول پذیرفته شده حقوق بین‌الملل توسط هر دو طرف متعهد و مفاد این موافقتنامه باشد برخوردار خواهند شد. هیچ یک از طرفهای متعهد نباید به هیچ وجه به وسیله اقدامات دلخواه یا تبعیض آمیز به استفاده، مدیریت، اجراء، گسترش یا فروش یا سایر انواع واگذاری سرمایه‌گذاریها آسیب وارد نماید. ۲- هر طرف متعهد در مورد استفاده، مدیریت، اجراء، گسترش و فروش یا دیگر انواع واگذاری سرمایه‌گذاریهای انجام شده در قلمرو خود توسط سرمایه‌گذاران طرف متعهد دیگر، رفتاری را اعمال خواهد نمود که از رفتار اعمال شده، در شرایط مشابه، نسبت به سرمایه‌گذاریهای سرمایه‌گذاران خود یا سرمایه‌گذاران هر طرف ثالث، هر کدام که مساعدتر است، نامساعدتر نباشد. ۳-

در هر صورت، مفاد این ماده نباید به نحوی تفسیر شود که یک طرف متعاقد را ملزم به اعطاء منافع حاصل از هر نوع رفتار، اولویت یا مزیت ناشی از موارد زیر به سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر نماید: الف) هر نوع اتحادیه گمرکی، اتحادیه اقتصادی، منطقه آزاد تجاری، اتحادیه پولی، یا سایر اشکال ترتیبات اقتصادی منطقه‌ای که هر یک از طرفهای متعاقد عضو آن هستند یا خواهند شد.

ب) هر نوع موافقتنامه بین‌المللی، منطقه ای یا دو جانبه یا سایر ترتیبات مشابه یا هر قانون داخلی که تماماً یا قسمتی از آنها مربوط به مالیات باشد. ۴- هر طرف متعاقد باید حق سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر برای دسترسی به دادگاهها، محاکم و کارگزاریهای اجرائی آن و همه نهادهای دیگری که قدرت قضائی دارند را تضمین نماید. ۵- هر طرف متعاقد باید همه قوانین و مقرراتی را که مرتبط با سرمایه گذاریها است یا مستقیماً بر سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران طرف متعاقد دیگر در قلمرو آن تأثیر می‌گذارد، منتشر کند. ۶- هیچ یک از طرفهای متعاقد نمی‌تواند اقدامات الزامی را وضع کند که دارای اثر تبعیضی بر سرمایه گذاریهای طرف متعاقد دیگر به نفع سرمایه گذاریهای سرمایه گذاران خود یا سرمایه گذاران کشورهای ثالث باشند. ماده ۴- جبران خسارت ۱- به جز در مواردی که ماده (۵) اعمال می‌شود، چنانچه سرمایه گذاریهای انجام شده توسط سرمایه گذار هر یک از طرفهای متعاقد به علت جنگ یا سایر مخاصمات مسلحانه، حالت اضطرار ملی، طغیان، آشوبهای داخلی، شورش، اغتشاش یا دیگر حوادث مشابه در قلمرو طرف متعاقد دیگر دچار خسارت شود، طرف متعاقد اخیرالذکر، در خصوص اعاده مال، پرداخت غرامت، خسارت یا دیگر ترتیبات حل و فصل اختلاف، سرمایه گذار مزبور را از رفتاری برخوردار خواهد کرد که از رفتار طرف متعاقد اخیر نسبت به سرمایه گذار خود یا سرمایه گذار هر کشور ثالثی، هر کدام مساعدتر باشد، نامساعدتر نباشد. ۲- بدون لطمه به بند (۱)، سرمایه گذار یک طرف متعاقد که در اثر یکی از حوادث موضوع آن بند، در قلمرو طرف متعاقد دیگر متحمل خسارتی شود که ناشی از موارد زیر باشد: الف) ضبط سرمایه گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها یا مقامات آن طرف، ب) تخریب سرمایه گذاری او یا قسمتی از آن توسط نیروها و مقامات آن طرف که به علت جنگ یا ناشی از ضرورت موقعیت نباشد، باید مشمول اعاده مال یا پرداخت خسارت شود که در هر صورت باید سریع و مؤثر باشد. ماده ۵- مصادره ۱- الف) سرمایه گذاریهای انجام شده سرمایه گذاران یک طرف متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر ملی، مصادره، سلب مالکیت، توقیف و ضبط نخواهد شد و یا تحت تدابیری مستقیم یا غیر مستقیم مانند مسدود شدن یا متوقف شدن با آثار مشابه ملی شدن، مصادره، سلب مالکیت، توقیف، یا ضبط (که از این پس «مصادره» نامیده می‌شود) توسط طرف متعاقد دیگر قرار نخواهد گرفت، مگر آن که اقدامات مزبور برای هدف عمومی مرتبط با الزامات داخلی آن طرف متعاقد و در مقابل پرداخت سریع، مناسب و مؤثر غرامت انجام پذیرد و مشروط به این که اقدامات انجام شده به روش غیر تبعیض آمیز و به موجب فرآیند قانونی عام‌الشمول باشد. ب- این

خسارت معادل ارزش واقعی سرمایه‌گذاری صادره شده خواهد بود و براساس ارزش عادلانه و واقعی بازار در رابطه با سرمایه‌گذاری صادره شده بلافاصله قبل از انجام صادره یا آگاهی عمومی از صادره قریب الوقوع، هر کدام که زودتر باشد (که از این پس به عنوان تاریخ ارزیابی نامیده می‌شود) تعیین و محاسبه خواهد شد. این خسارت به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد بر اساس نرخ رایج تبدیل در بازار برای آن ارز در تاریخ ارزیابی محاسبه خواهد شد و شامل هزینه‌های مربوطه می‌گردد. خسارت بر اساس اصول ارزیابی معتبر بین‌المللی تعیین خواهد شد. میزان خسارت نهایی تعیین شده سریعاً به سرمایه‌گذار پرداخت خواهد گردید. ۲- بر اساس اصول مندرج در بند (۱) و بدون لطمه به حقوق سرمایه‌گذار به موجب ماده (۹) این موافقتنامه، سرمایه‌گذار متأثر از صادره حق خواهد داشت خواستار رسیدگی فوری به مورد خویش از جمله ارزیابی سرمایه‌گذاری خود و بنابراین پرداخت خسارت توسط مرجع قضائی یا مقام صالح و مستقل دیگر طرف متعاهدی شود که صادره را انجام داده است.

۳- به منظور اطمینان بیشتر، صادره شامل موقعیتهایی است که در آن یک طرف متعاهد دارائیهایی یک شرکت یا بنگاه تشکیل یا تأسیس شده طبق قوانین لازم‌الاجراء در قلمرو خود را که سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر در آن سرمایه‌گذاری کرده است، صادره می‌کند.

۴- چنانچه در نتیجه اقدام یک طرف متعاهد در هر شرکتی که سرمایه‌گذاری سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر در آن انجام شده به سرمایه‌گذاری به‌طور ماهوی آسیب وارد گردد ادعا نسبت به خسارت طبق اصول و مفاد این ماده نیز وجود خواهد داشت. ماده ۶- بازگشت و انتقال پرداختهای مربوط به سرمایه‌گذاری ۱- هر یک از طرفهای متعاهد به سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر اطمینان می‌دهد که انتقال آزاد پرداختهای مربوط به یک سرمایه‌گذاری به داخل و خارج از قلمرو آن انجام پذیرد، این انتقال شامل موارد زیر است.

الف- سرمایه اولیه و هر نوع سرمایه اضافی برای نگهداری، مدیریت و توسعه سرمایه‌گذاری، ب- عواید، پ- پرداختها به موجب یک قرارداد، از جمله استهلاک اصل و سود متعلقه که به موجب موافقتنامه مربوط به وام ایجاد شده است، ت- حق امتیاز و کارمزد برای حقوق موضوع جزء (ت) بند (۱) ماده (۱)، ث- مبالغ حاصل از فروش یا تصفیه تمام یا بخشی از سرمایه‌گذاری، ج- درآمدها و سایر حق‌الزحمه‌های کارکنان خارجی یک سرمایه‌گذار که در قلمرو طرف متعاهد سرمایه‌پذیر پروانه کار مرتبط با آن سرمایه‌گذاری را گرفته باشد، چ- پرداخت خسارت متعاقب مواد (۴) و (۵)، ح- پرداخت موضوع ماده (۷) خ- پرداختهای ناشی از حل و فصل اختلافات.

۲- انتقال پرداختها به موجب بند (۱) بدون تأخیر یا محدودیتهای غیرموجه و به‌جز در مورد پرداختهای غیر نقدی، به ارزی که آزادانه قابل تبدیل باشد صورت خواهد گرفت. در مورد تأخیر در انجام انتقالات مقرر، سرمایه‌گذار متأثر از این تأخیر مستحق دریافت هزینه مالی برای مدت تأخیر، چنانچه تأخیر به آسانی منتسب به عمل دولت باشد، خواهد بود.

۳- انتقالات به نرخ ارز غالب بازار معاملات نقدی در تاریخ انتقال برای ارز مورد انتقال انجام خواهد شد. در صورت فقدان بازار برای ارز خارجی، نرخ قابل اعمال جدیدترین نرخ اعمال شده نسبت به سرمایه‌گذاریهایی انجام شده در داخل یا دلار ایالات متحده، هر کدام که برای سرمایه‌گذاری مطلوب‌تر باشد، خواهد بود.

۴- سرمایه‌گذار می‌تواند در خصوص چگونگی بازگشت یا انتقالات موضوع این ماده به نحو دیگری توافق کند.

ماده ۷ - جانشینی - هرگاه یک‌طرف متعاهد یا مؤسسه تعیین شده توسط آن به لحاظ پرداختی که به موجب یک قرارداد بیمه یا تضمین سرمایه‌گذاری طرف متعاهد دیگر به عمل آورده، در چهارچوب یک نظام قانونی طرف متعاهد سرمایه‌پذیر جانشین سرمایه‌گذار شود، الف- این جانشینی توسط طرف متعاهد دیگر معتبر شناخته خواهد شد، ب - جانشین مستحق اعمال حقوقی بیش از آنچه سرمایه‌گذار استحقاق آن را داشته است، نخواهد بود، پ - اختلافات میان جانشین و طرف متعاهد سرمایه‌پذیر بر اساس ماده (۹) این موافقتنامه حل و فصل خواهد شد. ماده ۸- رعایت تعهدات هر یک از طرفهای متعاهد رعایت تعهداتی را که از طریق این موافقتنامه در ارتباط با سرمایه‌گذاریهایی سرمایه‌گذاران طرف متعاهد دیگر تقبل نموده است، تضمین می‌نماید.

ماده ۹ - حل و فصل اختلافات میان یک‌طرف متعاهد و سرمایه‌گذار ۱- اختلافات مربوط به سرمایه‌گذاری میان طرف متعاهد سرمایه‌پذیر و سرمایه‌گذار طرف متعاهد دیگر که به صورت دوستانه ظرف مدت چهار ماه از تاریخ ابلاغ کتبی ادعا حل و فصل نشود، می‌تواند به انتخاب سرمایه‌گذار مورد بحث ارجاع شود به :

الف- دادگاه ذی صلاح طرف متعاهدی که یک‌طرف اختلاف است، یا ب- دیوان داوری موردی به موجب قواعد داوری کمیسیون حقوق تجارت بین‌الملل سازمان ملل متحد (آنستیرال)، یا پ- دیوان داوری دیوان بین‌المللی داوری اتاق بازرگانی در پاریس به موجب قواعد داوری آن، ت- مرکز بین‌المللی حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری (ایکسید) که توسط کنوانسیون حل و فصل اختلافات سرمایه‌گذاری بین دولتها و اتباع دولتهای دیگر که در تاریخ ۲۸/۱۲/۱۳۴۳ هجری شمسی برابر با ۱۸ مارس ۱۹۶۵ میلادی در واشنگتن برای امضاء

مفتوح شد، (کنوانسیون ایکسید) تشکیل شده است، در صورتی که یا به محض این که هر دو طرف متعهد عضو آن شده باشند، یا ث- هر شیوه دیگر حل و فصل اختلاف که توسط طرفهای اختلاف توافق شود.

۲- صرف نظر از این که سرمایه‌گذار ممکن است اختلاف را به داوری الزام آور ارجاع داده باشد، او می‌تواند، قبل از اقامه رسیدگی داوری یا در طی جریان داوری از محاکم قضائی یا اداری طرف متعهدی که یکطرف اختلاف است خواستار قرار منع موقت برای حفظ حقوق و منافع خود شود، مشروط به این که شامل درخواست پرداخت هرگونه خسارتی نباشد.

۳- در هر رسیدگی قضائی یا داوری یا به گونه‌ای دیگر یا در اجراء هرگونه تصمیم یا حکم مرتبط با اختلاف سرمایه‌گذاری میان یکطرف متعهد و سرمایه‌گذار طرف متعهد دیگر، یکطرف متعهد نباید به عنوان دفاع، مصونیت حاکمیتی خود را اعلام کند. هرگونه ادعا یا دعوی متقابل نمی‌تواند بر این اساس باشد که سرمایه‌گذار مربوطه، به موجب یک قرارداد بیمه، غرامت یا خسارت دیگری را برای تمام یا بخشی از ضرر وارده از هر طرف ثالثی اعم از عمومی یا خصوصی از جمله طرف متعهد دیگر و زیرمجموعه‌های آن، کارگزاریها یا عوامل آن دریافت کرده است یا دریافت خواهد نمود، مگر این که دعوی خسارت توسط بیمه‌گر و سرمایه‌گذار هر دو اقامه شده باشد و دعوی موجب پرداخت خسارت مضاعف برای یک ضرر شود.

۴- هر نوع حکم برای هر دو طرف اختلاف قطعی و لازم‌الاجراء است.

ماده ۱۰- حل و فصل اختلافات میان طرفهای متعهد ۱- طرفهای متعهد، حتی‌الامکان، هرگونه اختلاف ناشی از تفسیر یا اجراء این موافقتنامه را از طریق مشورت یا سایر طرق دیپلماتیک حل و فصل خواهند کرد. ۲- اگر اختلاف ظرف مدت شش ماه از تاریخ درخواست این مشورتها یا سایر طرق دیپلماتیک مورد درخواست هر یک از طرفهای متعهد حل و فصل نشده باشد و طرفهای متعهد به گونه‌ای دیگر به طور کتبی توافق نکرده باشند، هر یک از طرفهای متعهد می‌تواند ضمن ارسال اطلاعیه کتبی به طرف متعهد دیگر، اختلاف را به یک دیوان داوری موردی بر اساس مفاد ذیل این ماده ارجاع نماید.

۳- دیوان داوری به روش زیر تشکیل خواهد شد: هر طرف متعهد یک عضو دیوان را انتخاب خواهد کرد و این دو عضو در مورد یک تبعه کشور ثالث به عنوان رئیس دیوان داوری که توسط دو طرف متعهد منصوب می‌شود توافق خواهند نمود. این اعضاء باید ظرف مدت دو ماه و رئیس باید ظرف مدت چهار ماه از تاریخی که هر یک از طرفهای متعهد به طرف متعهد دیگر قصد خود را مبنی بر ارجاع اختلاف به دیوان داوری مطلع می‌سازد انتخاب

شوند.

۴- اگر مدت‌های تعیین شده در بند (۳) فوق رعایت نشود هر طرف متعاقد، در صورت نبودن هرگونه توافق دیگری، از رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری دعوت نماید که انتصابات لازم را به عمل آورد. اگر رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری تبعه یکی از طرفهای متعاقد یا به نحو دیگری از انجام وظیفه مذکور معذور باشد از نایب رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری برای انجام انتصابات لازم دعوت به عمل خواهد آورد. اگر نایب رئیس دیوان بین‌المللی دادگستری نیز تبعه یکی از طرفهای متعاقد و یا او نیز از انجام وظیفه مذکور معذور باشد، از عضو ارشد بعدی دیوان بین‌المللی دادگستری که تبعه هیچ یک از طرفهای متعاقد نباشد برای انجام انتصابات لازم دعوت به عمل خواهد آمد.

۵- دیوان داوری با اکثریت آراء اتخاذ تصمیم خواهد کرد. این تصمیمات بر اساس این موافقتنامه و قواعد شناخته شده حقوق بین‌الملل که ممکن است قابل اعمال باشد صورت خواهد پذیرفت و برای هر دو طرف متعاقد قطعی و لازم‌الاجراء خواهد بود. هر طرف متعاقد باید هزینه های عضو دیوان داوری تعیین شده توسط آن طرف متعاقد و نیز هزینه های نمایندگی خود در جریان رسیدگی داوری را بپردازد. هزینه های رئیس و نیز هزینه های دیگر جریان رسیدگی داوری باید به طور مساوی توسط دو طرف متعاقد پرداخت شود. در هر صورت، دیوان داوری می تواند به تشخیص خود، تعیین کند که سهم بیشتری یا همه این هزینه ها توسط یک طرف متعاقد پرداخت گردد. در بقیه موارد، دیوان داوری قواعد رسیدگی خود و محل داوری را تعیین خواهد نمود.

ماده ۱۱- اعمال سایر قواعد اگر قوانین هر یک از طرفهای متعاقد یا تعهدات ناشی از موافقتنامه‌های بین‌المللی موجود یا آتی که هر دو طرف متعاقد عضو آن باشند، علاوه بر این موافقتنامه شامل مقررات عام یا خاصی باشد که سرمایه‌گذارهای سرمایه‌گذاران طرف متعاقد دیگر را مستحق برخورداری از رفتاری مساعدتر از آنچه در این موافقتنامه پیش بینی شده نماید، این مقررات تا حدی که برای سرمایه‌گذار مساعدتر باشد بر این موافقتنامه حاکم خواهد بود.

ماده ۱۲- دامنه شمول موافقتنامه این موافقتنامه در مورد همه سرمایه‌گذاریهایی اعمال می‌شود که به تصویب مرجع صلاحیتدار طرف متعاقد سرمایه پذیر برسد خواه قبل یا بعد از لازم‌الاجراء شدن آن توسط سرمایه‌گذاران هر یک از طرفهای متعاقد در قلمرو طرف متعاقد دیگر انجام شده باشد.

مرجع صلاحیتدار جمهوری اسلامی ایران سازمان سرمایه‌گذاری و کمکهای اقتصادی و فنی

ایران است.

ماده ۱۳- اعتبار، مدت و خاتمه ۱- هرطرف متعهد زمانی که الزامات قانون اساسی خود را برای لازم الاجراء شدن این موافقتنامه انجام داده باشد، طرف دیگر را به طور کتبی مطلع خواهد نمود و این موافقتنامه در سی امین روز پس از تاریخ دریافت اطلاعیه مؤخر لازم الاجراء خواهد شد.

۲- این موافقتنامه برای مدت بیست سال لازم الاجراء خواهد بود و پس از این مدت برای دوره یا دوره های مشابه همچنان لازم الاجراء خواهد بود مگر این که حداقل یک سال قبل از انقضاء دوره اولیه یا هر دوره بعد، هر طرف متعهد طرف متعهد دیگر را به طور کتبی از تصمیم خود مبنی بر فسخ موافقتنامه مطلع سازد.

۳- در مورد سرمایه گذارهایی که قبل از تاریخ نافذ شدن اطلاعیه فسخ این موافقتنامه انجام شده است مفاد این موافقتنامه همچنان برای یک دوره بیست ساله از تاریخ فسخ این موافقتنامه مجری خواهد بود.

۴- مفاد این موافقتنامه صرف نظر از وجود روابط دیپلماتیک یا کنسولی میان طرفهای متعهد اعمال خواهد شد.

در تأیید مراتب فوق امضاء کنندگان تام الاختیار ذیل از جانب هر دو طرف متعهد این موافقتنامه را امضاء نموده اند. این موافقتنامه در تهران در تاریخ ۲۴/۱۱/۱۳۸۵ (هجری شمسی) مطابق با ۲۴/۱/۱۴۲۸ (هجری قمری) و برابر با ۱۳/۲/۲۰۰۶ (میلادی) در دو نسخه به زبانهای فارسی، انگلیسی و عربی منعقد شده و همه متون از اعتبار یکسان برخوردار می باشد. در صورت اختلاف متن انگلیسی حاکم خواهد بود. از طرف دولت جمهوری اسلامی ایران دولت کویت دکتر منوچهر متکی دکتر محمد صباح السالم الصباح وزیر امور خارجه معاون نخست وزیر و وزیر امور خارجه قانون فوق مشتمل بر ماده واحده منضم به متن موافقتنامه شامل مقدمه و سیزده ماده در جلسه علنی روز دوشنبه مورخ پنجم شهریورماه یکهزار و سیصد و هشتاد و شش مجلس شورای اسلامی تصویب و در تاریخ ۶/۲۱/۱۳۸۶ به تأیید شورای نگهبان رسید. /ن

غلامعلی حداد عادل

رئیس مجلس شورای اسلامی